

ВЛЕЧЕЊЕ ЗА УШ

ДУИ се врати во Собранието. Ахмети и Груевски заткулисно се договориле што и како понатаму со законите кои ги тангираат Албанците и, пред сè, луѓето од поранешната ОНА. Деновиве да не дојдеше Буш во Тирана, веројатно уште долго ќе ја тегнеа дебатата, која немаше крај. Се исплашија од него, па побрзаа да сработат нешто за да не бидат искарани од светскиот поглавар. Ставен меѓу чеканот и наковалната, премиерот на Македонија, по сè изгледа, попуштил. Инаку, ДУИ немаше да соопшти дека се враќа во собраниските клупи.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Што може да се очекува од посетата на Буш на Балканот е едно од најчесто поставуваните прашања последниве денови. Тој доаѓа во два мошне важни клучни момента за целиот регион. Прво, во последната фаза од одредувањето на конечниот статус на косовскиот протекторат, и второ, во екот на завршните процеси за пристапувањето на балканските земји во северноатлантскиот воен сојуз. Доаѓањето на првиот човек на планетата е големо охрабрување за земјите од Полуостровот. По сè изгледа нема да има ништо конкретно, но меѓу редови веројатно ќе можат да се прочитаат одредени замисли кои ќе ни претстојат како процеси. Хрватска ќе биде со најкрената глава, бидејќи од плеќите ги фрли и најситните забелешки кои ѝ ги припишуваа светските центри на моќ. Македонија и Албанија сè уште талкаат низ патиштата кои го отсликуваат балканскиот менталитет. Зошто секогаш мора да чекаат некој да ги прекори, да ги предупреди, па дури потоа да се освестат дека она што го прават е контрапродуктивно за

КОМУ БУШ ПРВО ЌЕ МУ ПОДАДЕ РАКА?

нивната иднина. А, неколку пати досега во современата историја им се случувало тоа.

Ние, пак, сме посебна приказна. Владата се фали, опозицијата противречи, пазарења од најприземен облик. Сите добро се сеќаваме како голем дел од македонската јавност, па и од политичката елита, неколку години ја обвинуваа т.н. меѓународна заедница дека таа е виновна за состојбите во кои се наоѓаме. За кризата, за сиромаштијата, за војната, за пропаднатото национално чувство... Па, и ние новинарите често пишувавме дека тоа е така. Како да не сакавме да погледнеме што се случува во дворот во кој живееме. Некако бевме самобендисани, ја префрлувавме одговорноста на другата, на туѓата страна, го пцуевме Солана, на многумина однадвор им теравме сè по список. Се празневме некако со вулгарностите кои и јавно ги изнесувавме. Ни олеснуваше. Можеби бевме во право. Времето ќе покаже. Кого денес да пцуеме за состојбата во која се наоѓаме? Кому денес, ние, обичните смртници сме му заложници. Ни се закануваат дека нема ниту НАТО, нема ниту ЕУ ако не расчистиме внатре. А, внатре на политичката сцена смрди како во депонија. ВМРО-ДПМНЕ и ДУИ ја држат цела Македонија во заложништво и ризикуваат да го урнат и она што колку толку е направено. Првите, што дозволуваат некој да им дише во вратот на највулгарен и најперверзен начин, а вторите, што бараат преку леб погача. Како и да е, двете партии ја оплескаа. Половина година да се изгуби за некаков политички дијалог, кој воопшто и не е потребен ако се имаат предвид демократските начела, навистина е нездрава работа. Па, толку не се преговара ни кога треба влада да се формира. Губитникот е познат - државата и граѓаните. Е, по едно вакво патешествие познато е кого ќе пцујат граѓаните. Овој пат тоа нема да биде Солана, секако.

"За НАТО да биде ефикасен, мора да се трансформира во организација која ќе се соочи со опасностите и со предизвиците на слободните нации. Нашите сојузници мора да преземат поголеми обврски и задачи и да ги поделат ризиците за остварување на заедничките цели. Не е потребна само воена акција, туку и стратегија насочена на економски и на демократски развој".

Џорџ Буш

КАКО НЕ СЕ ВЛЕГУВА ВО НАТО?

"Во зависност од нивните натамошни залагања за демократски, одбранбени и општествени реформи и од способностите врзани за членството во НАТО, Конгресот повикува на правовремен прием на Албанија, Хрватска, Грузија, Македонија и Украина во северноатлантскиот воен сојуз за да се подобри сигурноста и стабилноста во Европа".

Вака е наведено во законскиот проект кој американскиот Конгрес го усвои за следното проширување на НАТО. Поддршката е очигледна. Но, Македонија веројатно не знае да изигра на успешна карта. Некому веројатно не му оди во прилог интегрирањето на земјава во највисоките светски организации. Некој свесно ги запира реформите,

И И ТАПКАЊЕ ПО РАМО

се троши драгоцено време за сосема непотребни и квазипроекти. Во НАТО не се влегува со некаков закон за борци на нелегална паравојска, бидејќи тој закон би бил и антинатовски. Во НАТО не се влегува со закон за јазици кој ја прави земјата билингвална, бидејќи тоа е знак дека во државата може да се роди држава што, исто така, е антинатовски. Во НАТО не се влегува со влада изгласана по Бадентеров принцип, зашто дури тогаш од државата нема да има ништо, а тоа би бил голем пораз за Алијансата, бидејќи дозволила една нејзина членка наместо да јакне таа да слабеет до потенцијално распаѓање. Оттука, ако сите овие елементи не соодветствуваат на принципите на демократијата и воопшто на политичките стандарди на развиениот свет, зошто се ставаат на зе-

"ТАТКОВИНАТА НЕ ЈА НАСЛЕДУВАМЕ ОД НАШИТЕ ТАТКОВЦИ И ДЕДОВЦИ, ТУКУ ЈА ПОЗАЈМУВАМЕ ОД НАШИТЕ ДЕЦА И НАШИТЕ ВНУЦИ".

народна мудрост

ПОТПИСОТ НА БУШ НАЈМНОГУ ТЕЖИ ВО НАТО

Претседателот Буш во април годинава го потпиша Законот со кој уште еднаш се потврдува заложбата на САД за прием на Хрватска, Македонија и Албанија во НАТО.

Со законскиот акт се отвори можноста за нова воена помош која би требало да ги заокружи реформите во одбраната во овие три земји од Јадранската група за проширување. Сепак, без исполнување на политичките реформи сè е попусто. Македонија застанува во тој поглед. Кризата која ја предизвика ДУИ, опструирајќи ги владините проекти за кои е потребно Бадентерово мнозинство, ја врати државата чекор назад. Дали сè виси во воздух, ќе ни каже Буш во Тирана. Критики секако ќе има.

НЕ ПОМАГААТ НАСМЕВКИ, ТРЕБА РАБОТА

е подготвена да се претстави во позитивно светло. Институциите Претседател на Републиката и на Владата функционираат буквално како две одвоени држави. И одат подалеку од тоа. Класично безобразие, политички суети, теснопартиски интереси. Изолирањето на Црвенковски од страна на владејачката коалиција и, пред сè, од премиерот, не само што нè води кон кохабитација, туку ги уништува шансите на државата, токму сега кога се крои судбината дали ќе дадат зелено светло од Алијансата, заедно со Хрватска да пристапиме кон полноправно членство. Решавањето на спорот со ДУИ, кое се толкува како капитулација на Груевски, не значи ништо доколку ја нема соработката со претседателот кога станува збор за НАТО. Ова од едноставна причина што шефот на државата воопшто не е предвиден како учесник на НАТО форумот во Охрид, за што одлучува Министерството за надворешни работи. Милошоски и компанија можат да го сакаат или да не го сакаат Црвенковски, но кога е во прашање НАТО треба да имаат предвид дека тогаш претседателот има двојна функција. Тој е и Врховен командант на вооружените сили, па оттука секое негово игнорирање ќе претставува уште еден непотребен гаф, кој може штетно да се одрази на нашата апликација. Очигледно дека по дијалогот со ДУИ, сега Груевски ќе мора да седне на уште една зелена маса, овој пат со Црвенковски. На почетокот убаво му тргна, но популарниот премиер продолжува да ниже порази во низа.

"Македонија, Хрватска и Албанија веќе ги исполниле условите за влез во НАТО. Сè она што се бараше тие го остварија. Реформите се при крај. Ако го анализираме нив-

ниот удел во меѓународните мировни мисии, овие три земји направија повеќе од она што го очекувавме. Сметам дека НАТО не е изморен од примање нови членки, за разлика од ЕУ. Во НАТО проблем е адаптацијата на целата организација за нов вид мисии. Новите членки имаат значајна улога во таа адаптација, бидејќи имаат ентузијазам за разлика од постарите членки".

*Брус Џексон,
Институт "American Enterprise"*

лена маса како предмет на разговор токму во предвечерјето на поканата, кога се очекуваат најконкретни резултати. Тука своевидна вина сноси и меѓународната заедница, која воопшто не им стави до знаење на челниците на ДУИ дека тоа што го бараат е недозволиво. Не сакам да верувам дека ги поттикнала тоа да го нарачаат пред тимот на Груевски. Но, некои анализи и анонимни изјави наведуваат токму на тоа. Ако ова се доведе во контекст и на Нацрт-извештајот на Европскиот парламент, во кој се заговараше некаков облик на федерална Македонија, тогаш воопшто не треба да нè чудат барањата на ДУИ кои поминаа без негативен одглас во Брисел и во Вашингтон. Тие ќе мора да се исполнат пред влезот во Алијансата. Што ќе избере Груевски? Веројатно ќе мора да ја голтне тешката кнедла која сега му стои во грлото, па макар рејтингот му се преполовил.

ГРУЕВСКИ СÈ ПОЧЕСТО НА ЗЕЛЕНА МАСА

И додека чекаме Буш и неговата свита да ни дадат оптимистички најави за влезот во Алијансата, Македонија не